

હરિભક્ત-સંપર્ક કાર્યકર અધિવેશન - ૨૦૧૭

મૌખિક પ્રશ્નોત્તરી સ્પર્ધા

● સ્પર્ધાની રૂપરેખા ●

- (૧) કૌટુંબીક તથા વ્યાવહારિક જીવનના પ્રશ્નોનું જેમાંથી સમાધાન મળતું હોય તેવી લગભગ ૧૮ સ્વામીની વાતુ આ પેક્લેટમાં આપેલ છે.
- (૨) આ સ્વામીની વાતોનો બરાબર અભ્યાસ કરવો; દરેક વાત વિચારપૂર્વક વાંચીને સમજવી.
- (૩) સ્પર્ધા વખતે આ સ્વામીની વાતુ સાથે રાખવાની છે.
- (૪) સ્પર્ધા વખતે કૌટુંબીક કે વ્યાવહારિક પ્રશ્ન રજૂ કરવામાં આવશે.
- (૫) સ્પર્ધકે આ પ્રશ્નોનું સમાધાન આપેલ ૧૮ વાતમાંથી કઈ સ્વામીની વાતમાંથી કેવી રીતે મળી રહે છે તે ટૂંકમાં સમજાવવાનું રહેશે.
- (૬) પ્રશ્નોત્તરીનો સમય ૫ મિનિટનો રહેશે. ત્રણ પ્રશ્નો પૂછવામાં આવશે. જેટલા પ્રશ્નોનાં ઉત્તર આપવામાં આવશે તેટલા પ્રશ્નોના ગુણ આપવામાં આવશે.
- (૭) જેટલા પ્રમાણમાં ઉત્તર સાચો હશે તેટલા પ્રમાણમાં ગુણ આપવામાં આવશે.
- (૮) દરેક પ્રશ્નના ૧૦ ગુણ રહેશે.

● સ્પર્ધા માટે સ્વામીની વાતો ●

૧. વિષયનો સંબંધ થયા મોર્ય તો બકરાની પેઠે બીવું ને સંબંધ થઈ જાય તો ત્યાં સિંહ થાવું. (૨/૧૧૩)
૨. બોટાદ જતાં રસ્તામાં વાત કરી જે, 'જેને સુખિયું રહેવું હોય તેને પોતાથી દુખિયા હોય તેને સંભારવા, પણ પોતાથી સુખિયા હોય તેના સામું જોવું નહિ, કેમ જે, સુખ તો પ્રારબ્ધને અનુસારે મળ્યું છે. (૪/૮૩)
૩. અંતરમાં ટાકું રહ્યા કરે ને ધગી ન જાય તેના બે ઉપાય છે એક તો ભગવાનનું ભજન કરવું ને બીજું ભગવાનને સર્વકર્તા સમજવા ને તેમાં સુખ આવે તો સુખ ભોગવી લેવું ને દુઃખ આવે તો દુઃખ ભોગવી લેવું. તે કહ્યું છે જે, દાસના દુશ્મન હરિ કે'દી હોય નહિ, જેમ કરશે તેમ સુખ જ થાશે. (૧/૧૪૮)
૪. માન-અપમાનમાં પોતાને અક્ષર માનવું જે, 'આપણાથી કોઈ મોટો નથી, માટે કેની પાસે માન-અપમાન માનવું ?' (૨/૧૪૭)
૫. જેવો બીજાને સમજાવવાનો આગ્રહ છે, એવો પોતાને સમજવાનો હોય; અને જેવો બીજાના દોષ જોવાનો આગ્રહ છે, તેવો પોતાના દોષ ટાળવાનો હોય તો કાંઈ કસર રહે જ નહિ. (૨/૬૧)
૬. ગામ ચાડિયામાં વાત કરી જે, 'ઘરમાં રહેવું તે મહેમાનની પેઠે રહેવું.' (૪/૬૨)
૭. ભગવાનના ભક્તના ગુણ કહેવા; તેમાંથી જીવ બ્રહ્મરૂપ થઈ જાય, ને એમાં દાખડો કાંઈ પણ ન મળે, એમ કરવાનું કહ્યું, પણ ફલાણો આવો ને ફલાણો આવો, એમ ભગવાનના ભક્તના દોષ ન કહેવા ને તેનું આપણે શું કામ છે? ને કોઈને નહિ સમજાવું હોય તો વળી આગળ સમજાશે; તેની શી ઉતાવળ છે? ને ક્યાં ભાગી જાય એમ છે? પણ કોઈના દોષ ન કહેવા. તેમાં લવા ને બાદશાહની દાઢીનું દૃષ્ટાંત દીધું, તે મુખ્ય માથે લેવું. (૪/૧૩૬)

૮. રૂપવાન સ્ત્રી, ઝાઝું દ્રવ્ય ને સારી મેડી મળી તે સત્સંગીને પણ માયાનું બંધન થયું. કેમ જે, એમાંથી જીવ નીકળે નહિ. માટે એ તો જેવું તેવું સાધારણ મળે તે જ સારું છે. (૧/૧૧)
૯. ભગવાન કેટલાકને સમૃદ્ધિ આપે છે ને કેટલાકને નથી આપતા, તેનું કેમ સમજવું? એ પ્રશ્ન છે. તેનો ઉત્તર જે, 'ઝાઝું ધન મળે તો વધારે ફેલ કરે, માટે થોડું મળે તે ઠીક છે.' (૧/૨૩)
૧૦. ગાફલાઈ ટાળવાનું કારણ એ છે જે, ખટકો રાખે તો ટળે ને બીજો ઉપાય તો કોઈક શિક્ષા કરે ત્યારે ટળે. (૧/૮૩)
૧૧. મોટા છે તે કોઈકને વધુ સુખ આપે છે ને કોઈકને થોડુંક સુખ આપે છે તેનું કેમ સમજવું? એ પ્રશ્નનો ઉત્તર કર્યો જે, 'મોટા તો સમુદ્ર જેવા છે. તે સમુદ્રમાં પાણીની ખોટ નથી; તેમ એ તો કોઈને ઓછું સુખ આપતા નથી, પણ પાત્રને લઈને એમ જણાય છે. ને ઉપરથી તો મોટા માણસનું રાખવું પડે એવું ગરીબનું ન રખાય, એ તો વહેવાર કહેવાય જે, પર્વતભાઈ જેવા વાંસે બેસે ને મોટું માણસ હોય તે આગળ બેસે.' (૧/૧૧૭)
૧૨. મૂંઝવણ આવે તો કેમ કરવું? એ પ્રશ્ન પૂછ્યો, તેનો ઉત્તર કર્યો જે, 'સ્વામિનારાયણ, સ્વામિનારાયણ' ભજન કરવું તેથી મૂંઝવણ ટળી જાય. (૧/૨૭૨)
૧૩. એક રુચિવાળા બે જ હોઈએ તો હજારો ને લાખો છીએ ને તે વિના તો હજારો ને લાખો હોઈએ તો પણ એકલા જ છીએ એમ સમજવું. (૧/૩૩૪)
૧૪. આ લીધું ને આ લેવું છે, આ દીધું ને આ દેવું છે, આ કર્યું ને આ કરવું છે, આ ખાધું ને આ ખાવું છે, આ જોયું ને આ જોવું છે, એ આદિક અનેક વાતું ખૂટે તેમ નથી. માટે એમાંથી નિવૃત્તિ પામીને પરમેશ્વરને ભજી લેવા. (૫/૪૦૫)
૧૫. જો રોટલા મળતા હોય તો આઘોપાછો પગ જ ન ભરવો; ને જો ભરે તો દુઃખી થાય; ને રોટલા તો સૂતા રહે તો પણ મહારાજ-સોડમાં દઈ જાય ને નીકર દીધા હોય તે લઈ જાય; માટે દાળ-રોટલા ખાઈને ભજન કરી લેવું. લોકના ફિતુરમાં ને વ્યસન જેટલામાં તો આપણા રોટલા છે, એમ જાણવું ને ડોળ ન કરવો. (૬/૧૪૨)
૧૬. 'અધર્મ સર્ગ જબ કરત પ્રવેશા, સુર નર મુનિ મહિં નહિ સુખ લેશા.' એમ કહીને બોલ્યા જે, 'એવો અધર્મ સર્ગ શેણે કરીને પ્રવેશ થાય છે, તો જ્યારે એકબીજાનાં મન નોખાં પડે છે, ત્યારે પ્રવેશ થાય છે. ને એકબીજામાં સંપ હોય તો અધર્મ સર્ગ પેસવા આવે નહિ. (૩/૫૮)
૧૭. આવા સાધુ ખાસડાં મારે તોપણ અક્ષરધામમાં લઈ જાય ને બીજા મશરૂના ગાદલામાં સુવાડી મૂકે તોપણ નર્કમાં નાખે એમ સમજવું. (૧/૫૭)
૧૮. આપણે તો બહુ મોટો લાભ થયો છે ને બહુ મોટી પ્રાપ્તિ થઈ છે પણ આપણને સમજાતું નથી, તે જેમ પૃથ્વીનો રાજા હોય તેનો છોકરો અલ્પ પદાર્થ સારુ રુવે તેમજ આપણને મહારાજનો ને મોટા સંતનો સંબંધ થયો છે પણ આ લોકમાં અલ્પ પદાર્થ ન મળે કે નાશ પામે તેનો શોક થાય કે તે સારુ દિલગીર થવાય, તેને આ વાત સમજાતી નથી. (૨/૧૫૭)